

***Bulbophyllum barbigerum* Lindl., Edwards' Bot. Reg. 23: t. 1942 (1837).**

Synoniem

Phyllorkis barbigerum (Lindl.) Kuntze, *Revis. Gen. Pl.* 2: 677 (1891).

Vindplaats

Ivoorkust, Sierra Leone, Liberia, Nigeria, Gabon, Kameroen, Centraal Afrikaanse Republiek, Congo en Zaïre op een hoogte van 900 tot 2300 m.

Dit plantje werd in Gabon gevonden. De orchideeën, hoofdzakelijk *Bulbophyllum*s, groeien hier op de schors van bomen in de schaduw van de kruinen. Dit oerwoud ligt vrij laag, zo ongeveer op zeeniveau. Overdag is het daar warm tot zeer warm, terwijl de nachten er weinig verkoeling brengen en zeer vochtig zijn.

Beschrijving

Bulbophyllum barbigerum is een klein epifytisch groeiend plantje met veel dicht tegen elkaar groeiende bulben. Deze zijn plat en eivormig en hebben een lengte van ca. 3 cm.

Aan de top van elke bulbe staat een grijsgroen leerachtig ellipsvormig blad met een lengte van ongeveer 5 cm en 2,5 cm breed.

De vele, vrij dunne worteltjes hechten zich vast aan de schors of een andere onderlaag.

De ongeveer 10 tot 15 cm lange bloemstengel verschijnt aan de onderzijde van een nieuwe bulbe en groeit recht of zijdelings omhoog. Ongeveer halverwege beginnend liggen de bloemknoppen tegenover elkaar gerangschikt over de lengte van de stengel.

De vrij bijzondere bloemetjes hebben een overwegend wijnrode kleur. De ca 1,5 cm lange sepalen zijn speerpuntig van vorm en hebben aan de basis een groenachtige kleur die naar de punt in wijnrood overgaat. De petalen zijn zeer klein en driehoekig van vorm, ca 0,1 cm. De lip, die ongeveer 1,5 cm lang is, heeft de vorm van een lange tong en is groenachtig / bruin van kleur. Halverwege de onderzijde van de lip bevindt zich een plukje ca 0,2 cm lange wijnrode haartjes, terwijl aan het uiteinde daarvan een naar alle zijden uitstaand kwastje haren staat. Deze zijn eveneens wijnrood van kleur en hebben een lengte van ca 1 cm. De lip is aan de basis scharnierend, zodanig dat deze bij enige luchtbeweging op en neer gaat. Het is een fascinerend gezicht om deze schitterende bloemetjes in de luchtstroom van een ventilator als rode insectjes te zien dansen.

Verwisselingsmogelijkheden

Een andere Afrikaanse *Bulbophyllum* in mijn kas, waarvan de kleur en de structuur van de bloemen zeer veel op die van *Bulbophyllum barbigerum* lijkt, is *Bulbophyllum distans*. Deze plant is echter groter en de bloemstengels daarvan hebben een lengte van 30 à 40 cm, zodat het verschil tussen beide planten toch wel duidelijk waarneembaar is.

Cultuur

Bulbophyllum barbigerum is een plantje voor de warme kas en vereist een vrij hoge luchtvochtigheid.

Opgebonden op een stukje schors of ander materiaal is het een niet moeilijk te kweken plantje.

Mijn plant hangt in de warme kas op een plaats in de halfschaduw en in de rustige luchtstroom van een ventilator.

Het is opgebonden op een stukje acaciaschors zonder ander substraat. Acaciaschors blijft wat langer vochtig dan kurk, doch droogt sneller op dan b.v. een stukje dicksonia.

Regelmatig, d.w.z. afhankelijk van de weersomstandigheden 1 tot 3 keer per week, wordt het plantje geheel ondergedompeld en bij zonnig weer dagelijks besproeid. Het giet- en dompelwater bevat bij mij altijd wat organische mest.

Kunstmest wordt door mij voor orchideeënkweek niet gebruikt.

Blijkbaar behoeft het ook geen uitgesproken rusttijd, hoewel ik het na de bloei enkele weken aan de droge kant houd.

Bloeitijd

Mijn plantje heeft geen vaste bloeitijd en bloeit meerdere keren per jaar. De bloei duurt wel één of anderhalve maand, doordat de bloemknoppen aan dezelfde stengel niet allemaal tegelijk opengaan.

Wetenswaardigheden

Loddiges ontdekte dit fraaie plantje reeds in het jaar 1836 in Sierra-Leone. In 1837 werd het door

John Lindley beschreven in het Botanical Register.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2020

Tekst: C.J. Verwey

Foto's: K. Eisses

Tekening: Hans Lodewijk